

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 78 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 20 DE MARS DE 1909 * * *

QUARESMA

EVANGELI DEL QUART
DIUMENGE DE QUARESMA
SANT JOAN, VI. = =

Després d'axò, Jesús se'n va anar de dellà la mar de Galilea, axò es, de Tiberiades, i el seguia una gentada immensa perquè veia els miracles que feia damunt els malalts. Jesús, idò, pujà a la montanya, i allà se va asseure amb sos dexebles. Aleshores s'acostava la Pasqua, el dia de gran festa pels jueus. Idò, quant hagué alsat els uys i vist qu'una grossa gentada venia cap a ell, va dir a Felip: *¿D'aon comprarem pans per donarlos que menjar?* I axò ho deia ell per provarlo: perquè ell ja sabia lo qu'havia de fer. Felip li respon: *Ni docents denaris de pa bastarien per que'n tocas una mossegada a cadascún.* I li diu Andreu, un dels seus dexebles, germà de Simó Pere: *Aquí hi ha un jove qui du cinc pans d'ordi i dos pexos: però, per qué basta axò entre tants com son? A lo qual va respondre Jesús: Feis asseure aqueis homos. Es de sebre que en aquell punt hi havia molt de fenàs. S'assegueren, idò, els homos, qu'eren devers cinc mil. Llevores Jesús va prendre'ls pans, i després d'haver donat gracies, los reparit entre'ls qui seyen: axí com també los donà tants de pexos com ne volien. Tant bon punt estigueren assaciats, digué a n-els seus dexebles: Anau arreplegant els trossos qu'han sobrat, a fi de que no's perdin. I ells los arreplegaren, i de les sobrançes dels cinc pans d'ordi n'ompliren dotze covos, després que varen haver menjat. Aqueits homos, com hagueren vist el miracle obrat per Jesús, se deyen: Aquest sí qu'es el profeta qu'ha de venir a n-el món. Emperò Jesús sabent qu'anirien a prendre-lo i ferlo rey, fugí altra volta a la montanya, tot-sol.*

ACLARACIONS. De dellà (a l'altra banda): Segons S. Lluc, anà a Betsaida-Julia a la part alta del llevant de la mar.—*La Pasqua*: Regularment seria la tercera Pasqua desde que Jesús comensá sa predicació, un any just abans del darrer sopar i de sa mort.—*Provarlo*: Jesús volia provar l'esperit práctic i resolt i l'esperiencia d'un apostol qui devia conixer el país, perquè cabalment era de Betsaida.—*Denaris*: sa cantitat equivaldria a unes 160 pesetes: i provablement la bossa del Apostolat no pujaria tant.—*Andreu*: homo viu, ple d'activitat, qui feia colla amb Felip, amb un vol ja ha sabut els medis de que's podria dis-

pondre. Aqueis eren insignificants; i la gent havia consumit els que-viures qu'havia presos quant dexá ses cases.—*D'ordi*: era'l pa que menjava ordinariament la classe pobre.—*Asseure*: s'assegueren per estols a fi de facilitar l'orde en la distribució.—*Fenàs*: ja havia caiguda la pluja de primavera i, ademés, se trobaven a derrerries de mars o comensament d'abril.—*Cinc mil*: San Mateu fa notar que ho eren sense contar les dones ni els infants.—*Miracle*: Jesús volgué inaugurar, amb aquell poble els amigals convits qu'havien de tenir els primitius cristians: preludiari l'institució de la gran Pasqua qu'havia de venir.—*Profeta*: se referien ben clarament a n-el Messies.—*Rey*: el volien dur a Jerusalem i proclamarlo tal, fins per la forsa: rey temporal, sobretot, qui los llevaria'l jou maligne de Roma i subjectaria tot el món a n-el poble israelita, qui tant de temps feia que sols se nodria d'esperances grosseres, de riquesa, de benestar, de gloria, d'abundancia, de maynes: tot axò esperaven que's cumplís a la venguda de Messies.

V. Q.—Inca.

BOIROSA

*Diada trista de boira humida:
monstre qui roba del mon la vida,
fantasma blanca qui corre y corre
y per on passa tot ho esborra,
y fins se fonen dins ses tristors
del sol esplèndit les resplendors...*

*Freda escomesa que l'hivernada
ne fa a la terra tota endolada
quant les velzies volen alluny...
y cau l'oliva, y el trò retruny.*

*De la boirada fugint depressa
poruga baixa per la travessa,
belant, la guarda... Los vells pastors
més prest la menen als sestadors.
Dalt les esquerpes serres altives
blanques bubotes guaiten esquivas...*

*Avuy més negre ve la vesprada.
Dins l'ampla cuyna fassem rotlada
de la flamada tots a la vora,
mentres la trista boira defora
xucla dels astres la claror bella,
com xucla l'òliva, dins la capella,
l'oli, y les llanties deixa apagades...*

¿Què son de llargues eixes vellades!

*La fogotera s'en puja ardidada...
Ja la Corona del tot finida,
formant cadena de trisis recorts
els Parc-nostres passem pels morts...*

*Les estovalles de drap gruixat
paren la taula de pi corcat.*

*Un ca en la clasta deserta udola;
la nit avansa, la boira vola!...*

JOSEPH M.ª TOUS Y MAROTO.

ELS LLIBRES SANTS

Obriu els nostres llibres sagrats, llegiu aquelles paraules riques, lluminoses, maselles de divinitat, y sentireu com el vostre esperit va omplint tots els buits que sent dins ell mateix, sentireu transfiguracions d'una altra vida superior a què aspira el sentiment religiós, perspectives interminables de veritat y de bondat; no veureu ciencia, art ni literatura que pugui inspirarlos, y solament reposareu al pensar que son obra de Deu. Llegiu després, si voleu, els llibres sagrats de les altres religions, y encara que potser hi trobareu algunes idees altes, reminiscencies confuses de veritats primitives; però el conjunt el sentireu monstruós, desorientat, limitadíssim, tocat d'humana imperfecció, inferior, no sols a tot ideal transcendent, sino a la mateixa rahó natural.

Després d'haver llegit Isaies o els Psalms de David, ¿quin llibre pot parèixer gran? Ni quina repugnancia ha de sentir l'esperit si li diuen que aquèlla no es paraula d'homes, sino paraula sobrenatural.

Y, ¿que direm dels llibres propiament cristians? Els Evangèlis son insuperables; tenen una eficacia molt parecida a la de la persona de Jesucrist, qu'era vertaderament sobrehumana; baix de les formes més senzilles hi batega qualche cosa de diví. Aquell *nunquam sic locutus est homo*, que deien de Jesucrist els que'l sentien, pot aplicarse al ressó de la seua veu perpetuat en aquestes biografies. La sublimitat que tan poques vegades se presenta en les obres humanes, brolla d'aquelles planes ab profusió, y lo qui es realment més admirable, va mesclada, ab una gracia y candor d'infant; lo diví s'hi troba com natural. Y es un llibre tan obert a les ànimes humils com an els grans sabis; tots senten que supera les seues forses, però cap experimenta repulsió, sino una atracció intensíssima; ningú hi veu artifici d'homes, però tothom hi endevina una virtut superior. Y aquelles volades fins al mateix sí de la Divinitat, que tant sovint se presenten en les paraules de

Jesucrist y en les descripcions de Sant Joan o de Sant Pau, aont més de tots els llibres se trobaran sobre tot feles ab aquella facilitat y naturalitat com qui entra en casa propia? Y aquell éxtasis del Apocalipsis, com pot tolerar la comparació ab cap llibre pagá? Son llibres d'una altra especie, d'un ordre diferent, son absolutament trascendents, l'història no los pot explicar, y la comparació ab els llibres de les demás religions no pot servir sino per estimar més els nostros. Així ho confessa Mox Muller que va publicar els llibres sagrats del Orient, y afegeix: «Ningú pot sobre tant bé lo que's realment el Cristianisme com aquell qu'ha examinat ab paciència y imparcialitat les altres religions del món; ningú podrá repetir ab tanta veritat y sinceritat com ell, aquesta paraula de Sant Pau: *No tenc vergonya del Evangeli de Jesucrist.*»

IGNASI CASANOVAS, S. J.

EL CONGRÉS MARIÀ DE PALMA

Ja deuen sobre els nostros lectors qu'a Palma s'hi ha de celebrar el II Congrés regional de Congregacions marianes el propviuent Juliol.

Desde son primer anunci, la Direcció de CA-NOSTRA, tengué el propòsit d'assantarshi com a soci, adhesió que avuy fa constar públicament, tot oferint, incondicionalment, a la Junta Organitzadora, nostres columnes per la cooperació a tan important y trascendent acte.

Per mostra de l'activitat amb que treballa aquesta Junta organitzadora, que presideix D. Miquel Mir, donam gustosos publicitat als sigüents datos.

Se son rebudes cartes de contestació a les respectives invitacions, d'una partida de Rnts. Bisbes, del General de la Companyia de Jesús, y lo que val més que tot axò, la bendició del Sant Pare Pio X, encarregant a dita Junta organitzadora que en tot y per tot estigui a les ordres del Prelat diocesà.

Serán oradors del Congrés en les sessions públiques, l'eloquent diputat integrista, senyor Senante, director d'*El Siglo Futuro*, y el no menys eloquent diputat carlista, Sr. Diaz Aguado Salaberry. ¡Quina llástima que no s'haja pogut conseguir que vengués el diputat catòlic-solidari, D. Ramón Albó y Mariá! ¡Tan aprop com el tenim y no poderlo sentir, la veritat, nos sab greu!

Per part de la Congregació de Palma, farán discursos D. Francesc Puigcerver y Reutierre y D. Bonaventura Barceló.

Com a presidents de les quatre seccions en que's reparteixen les tasques del Congrés, son estats indicats el Rnt. D. Antoni Canals, Director espiritual del Seminari, D. Antoni Joan Mora, Prefecte de disciplina de dit establiment, y D. Agustí Buades, president de la Congregació de Palma; y el quart o sia el de la part d'acció social, encara no se sab cert qui será.

Vet-aquí les quatre impresions qu'havem pogut replegar per adelantarles a n-els nostros lectors, suposant que, axí com noltros

meteixos, no podrán menys de tenir grans esperances en l'èxit pràctic del futur Congrés, doncs totes y cada una de les persones apuntades, son una garantia verdadera; dades ses altes qualitats de qu'están adornades.

Un congregant honorari.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

LA PRIMERA PROESA DEL REY EN JAUME (1)

Com el rey En Jaume era petit qu'anava a escola, un dia se desavé amb un altre al·lot i aquex li enfloca aquesta:

—¿Qu'has d'anar a dir? i no tens pare.

Se'n va ell tot-d'una a sa mare, i li diu:

—Ma mare, ¿i qu'es axò que m'ha dit un al·lot que jo no tenc pare? ¡Digaume tot lo que hi ha, i per amor de Deu no m'amagueu res!

—¡En tens de pare! li diu sa mare. ¡I prou que'n tens! Pero's moros el mos prengueren, i el tenen engrillonat dins una cova de sa Gruta de Manacor? (2)

—¿Aquesta m'es vera? diu s'al·lotó.

—¡Maldement no hu fos tant! diu sa mare.

D'aquell dia no'! veren riure ni jugar pus.

Bé li demanaven que tenia; no li porien treure altra resposta qu'aquesta:

—En fer ets setze anys, vos ho diré.

Es dia que cumpli'ts setze anys, crida tota sa seua gent; comparexen tots es caps-pares, i los ho diu ben clar i llampant qu'está resolt d'anar a treure son pare de sa cova de Sa Gruta; i que. o el treurá o li dexará sa peli; y qui'l vol seguir que'l segueasca.

Tots li digueren que'l seguirien aot-se-vuya fos.

—¿Que me'n direu? Ell donaren dia per partir, i es dia senyalat negú faltá; i ja foren partits cap a Sa Gruta.

Abans d'arribarhi, afinen es moros dalt un fortí, aquell grandiót talayot (3) qu'encara s'hi conserva.

De moros n'hi havia més que mosques, pero aviat el rey En Jaume am sa seua gent los va haver esveits tots.

N'afina una cova plena, i ja s'hi es aficat, i'ts seus derrera ell, i ¡ventim a n-es moros! que queyen com a calabruix; i es qui porien, e-hu donaven a ses cames fentse més endins; i el rey En Jaume darrer'ells! i, en arribar a cap, zas una bon'espasada! i ja veyen botir un carabassot de moro.

Al punt els hagué capxifollats tots.

Arriba a n-es cap d'endins de sa cova, i m'hi afina un homonet engrillonat.

—¿Que feys aquí? li demana, tot remolest.

—Som un rey cristiá, que fa setze anys que vay caure en mans des moros; me tregueren ets uys amb esquerdes de canya i m'aficaren pues de garanyoner a n-es caps des dits, entre carn i unglá; i me dexaren engrillonat aquí dins, sense veure sol ni lluna pus;

(1) M'ho contá el sen Jaume *Calses*, de So'n Servera, que va esser molts d'anys oguer de ca-nostra.

(2) Possessió entre'l port de Manacor i So'n Servera.

(3) N'hi ha un de molt gros, que'l veuen d'una hora lluny perque'l terreny es molt pla.

i no'm duen més qu'un poc de pa i aygo, i encara hi ha dies que no hi pensen.

Com el rey En Jaume sent tot axò i veu tot'aquella tragèdia, li costá molt, ben molt, contenirse; y va dir a n-aquell homonet:

—¿I negú teniu que venga a treurevos d'assí dins?

—No més tenc un fíy, diu aquell, que ja deu esser grandet. N'estic ben segur de qu'es llest, ardit i acorat; i que, si ell sabia aont me tenen, vendria a treure'm, en que'l dimoni en passás.

Aquí'l rey En Jaume no pogué aguantar pus: s'aferra pe'son pare plorant i cridant:

—¡Mon pare! meu! ¡Som jo's vostro fíy! ¡Ja estau llibert! ¡Ja no n'hi ha cap de moro viu per aquí!

Li llevaren es grillons, el varen treure d'allá dins, i el se'n duyen a l'ayre triunfalment, i tothom que s'hi arremolinava per veure'l d'aprop, cridant:

—¡¡¡Visca!!! ¡¡¡Visca!!!

I el pobret que plorava d'alegria, i poreu fer contes si n'hi sabia de greu no veurehi, i no porer contemplar aquell fíyet seu i tota aquella gent seua.

Sa polsaguera que va alsar el rey En Jaume am tota sa seua gent amb aquesta feta de véncer es moros i de treure son pare de sa cova, s'en puja per amunt i per amunt fins que pega a n-el cel, i hi romangué aferrada, i tota resplendent; i per axò se diu *sa carrera del rey En Jaume*.

ANTONI M.ª ALCOVER, *Pvre.*

PRONUNCIAMENT DE PALMA

—1868—

III

El s'en demá dematí,
per totes les encontrades,
veuen de bell nou surgi
les turbes avalotades.

Y fentse amos y senyors,
com d'una Ciutat vensuda,
reprehen ab més furors
aquella tasca retuda:

propi d'habitants incults,
masella de picardies,
de saquetjos y d'insults
y de totes tropellies.

Es el punt de cita el Born
per desplegar les banderes
del crim, sembrant, a l'entorn,
altre volta fogateres.

Devant dels carabinieri,
que n'es tropa veterana,
crèmen importants papers
de la mateixa Aduana.

Doncs, a fer flamada van,
junt ab les mercaderies
qu'allá en depòsit estan,
llibres de contes y guies.

De la Reina el Monument,
ab picassons y ab aixades,
destrossen, en un moment,
les figures...

estátues de mármlol blanc,
d'artística nombradía,
llurs téstes per dins es fanc
rosseguen de bell de día.

Y aqueix monument tan bell,
en mans de quatre drapaires,
va quedá, a cop de restell,
mutilat per tots es cáires.

Doncs, convenir es precís,
sols pels rastres que deixaven,
eixes aus de mal carís
per tot allá ont passaven,
que eren preludis semblaven
de la *Comune de Paris*.

Devant Can Puig des rellogte
si que anaven a fer bláu...
valga que va compareixe
un piquete de soldats;
mentres feyen de les seues,
després d'haver saquetjat
la casa d'un policia,
que demanen lo seu cap;
allá ont la seua esposa
moribunda'l lilit está,
y ab un cinisme vandálic
la volen fer axecar.
¡Quina angunia sentiria,
la pobre, en aquells instants!

Mes, pel camp qualque flor bella
neix, a voltes, entre'ls cartis:
doncs, els obrers de la fábrika
de còrdes, de'n Pericás,
junt ab aquest, que a les hores,
se trobaven per allá;
de valor se revesteixen
y varen obrirse pas;
y la malalta'l lliberen
d'aquella xusma insultant,
portántlase, a ca sos pares,
a demunt un matalás.

Un paisá, atrevit, llavores,
desarme un d'aquells soldats;
y reféntse aquest, de sopte,
torna es fusell recobrar,
desparantlo de seguida
y un des revoltosos cáu.

Al temps que l'estremuncien
desert aqueix iloc roman:
uns, cap baix, muts, abandonen,
y altres s'en van flestoniant.

Així varen desapareixe,
ab aquell borro de sauc,
les turbes amotinades
que ningú sabé aturar:
ni fins y tot els mateixos
que's posaren al devant;
tirant junta a dalt *Sa Sala*,
repartintse, tots plegats,
els mandos, que per aquelles
llavò's feren proclamá.

Mes tart, la Junta ditxosa,
pels cantons va fer posar
un edicte, per disoldre
els grupos avalotats.

Del *Pronunciament de Palma*,
això va essè'l seu final;
La Satembrina gloriosa,
així a Palma comensá.

P. DE A. MULET.

Escapulons

DEL DISCURS DEN MORET.—L'ha fet
a Valladolid. Per qualsevol home fora un tor-
ment haver de parlar ab l'espressa condició
de no dir res, menys per en Moret, que axò
ho sab fer per vocació. Perque en Moret s'ha
vist obligat a parlar per fer un acte de resson-
nancia com el de Valladolid, però ¿qué po-
día dir?

En Moret no podia parlar de cap orienta-
ció econòmica, ni de cap problema polític ni
de la qüestió religiosa, perque en son partit,
qu'es una olla de grins, hi ha personatjes que
defensen opinions per tots els gusts. No po-
día entonar himnes a la monarquia perque
volia ser escoltat pels republicans, ni podia
festejar a la república qui ha de ser demà
president d'un consell de ministres del rey.
Ni podia parlar del problema Catalá a favor
de Catalunya perque l'haurien arrossegat, ni
contra Catalunya perque Catalunya avuy pot
posar el veto a la pujada dels lliberals.

No hi havia més remey que fer lo que ell
ha fet, pendre tres paraules buydes *Castella—
Llibertat—Clericalisme—* y anarles barrejant
entre buydors declamatories y superbs gests
de comediant.

«¡Viva la libertad!»

«Se va ensanchando Castilla delante de su
caballo».

«El clericalismo, ahí teneis el enemigo.»

Vet-aquí'ls temes de tots els discursos que
fá y farà per molts anys en Moret, per raó de
veurerse condemnat per son propi partit a no
dir res práctic, ni res útil, ni res d'home de go-
vern. Está condemnat a declamar inutilment.

INSPECCIÓ GOVERNATIVA A N-ELS
POBLES.—En una circular que'l ministre de
la Governació, senyor La Cierva, ha dirigit fa-
poc a n-els Governadors, los ordena que fassin
visites d'inspecció a n-els pobles de les res-
pectives provincies per enterarse de modo
com realisen els Ajuntaments els serveys en
que té intervenció l'Estat, com son els de
beneficencia, sanitat, instrucció pública, co-
municacions, pressuposts, etz.

El plá del Govern sembla que obeex al
desitj que té de proporcionar-se datos con-
crets relacionats ab dits serveys per quan
arribi el cas de qu'hagi d'implantarse el pro-
jecte d'administració local, a fi de subsanar
de deficiències que en els diferents rams de
la administració s'observin, a qual efecte els
Governadors enviarán a n-el ministre una
memoria detallada del estat en que trobin els
mentals serveys en les respectives poblacions,
prescindint de parcialitats polítiques.

Noves d'Inca

—La festivitat d'ahí celebrada en honor a
Sant Joseph a nostra parroquia, revestí gran
solemnitat. La nau del temple aparequé en-
joyada ab ses millors gales e iluminada ab
multitud de llums, veentse plena de gom en
gom, de feels, a tots els actes. A l'ofici major
se va cantá una partidura del mestre Perosi,
y feu un bellíssim sermó de les glories del
Pare de Jesús, Mossen Sitjar, qu'ab tant de
fervor es escoltat tots els vespres, pel religiós
poble d'Inca.

La capella del gloriós Patriarca tot lo dia
fonc visitada pels devots josefins, cridant l'a-
tenció el bon gust ab qu'estava adornada y la
balsámica olor que despedien les primaveren-
ques flors a son altar.

—Dissapte passat horabaixa, mentres tor-
nava de son camp, aont era a ferhi volta, D.
Salvador Castañer, ex-secretari del Ajunta-
ment, li pegá un atac tan grave, que la mati-
nada sigüent va morí.

Durant molts d'anys el Sr. Castañer havia
duita la secretaría del Municipi, y això
feya, que ses relacions y simpaties fossen
generals, posades aquests dies de relleu en
l'enterro y funerals celebrat per la seva
ànima.

Deu l'haja trobat en gracia seva, y don a
s'estimable familia el dó de la resignació cris-
tiana que tan necessaria es en cops tan in-
tensos de la repentina mort.

—Fa estona ferm que publicárem que se
tenia el projecte de fer una capella a nostro
Cementeri, pagada per una piadosa familia
d'aquesta ciutat.

L'objecte de no haverse posat encara mans
a l'obra, es estat motivat per la ausencia en
que's troba l'amo de la terra que se tenia
qu'espropiá per solars de dita capella. Mes
ara que s'ha lograt aplanar les dificultats
qu'enradaren ferhi vía, dins breu temps co-
mensarán les obres a fi de tenirla llesta per
la diada dels morts propinent.

—Anit passada fonc viaticat D. Joseph
Castellá, escultor que s'ha fet notable entre
nosaltres per son regonegut mèrit artístic. Es
víctima d'una fulminant malaltia. Molt ens
alegrariem poder donar la bona nova de son
restabliment.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ.

Segona quinzena de Febrer:

NAIXEMENTS

nins 3: nines 5: total 8.

CASAMENTS

Dia 20: D. Miquel Seguí Grau, 26 anys, fa-
drí, amb D.ª Margalida Miralles Seurina, 22
anys, fadrina.

Dia 20: D. Francesc Seguí Martorell, 28
anys, fadrí, amb D.ª Francisca Maura Seurina,
23 anys, fadrina.

Dia 20: D. Miquel Beltrán y Mir, 26 anys,
fadrí, amb D.ª Antonia Pieras Socias, 26 anys,
fadrina.

Dia 20: D. Guillem Fluxá Ramis, 29 anys,
fadrí, amb D.ª Teresa Nadal Beltrán, 26 anys,
fadrina.

Dia 20: D. Miquel Llompart Ferrer, 29
anys, fadrí, amb D.ª Magdalena Garcías Bal-
le, 24 anys, fadrina.

MORTS

Dia 16: D. Joseph Martorell Rexach, 93
anys, casat, amb D.ª Magdalena Bestard.

Dia 16: D.ª Juanayna Truyol Escanellas,
68 anys casada amb D. Miquel Prats.

Dia 16: D. Pere Antoni Martorell, 44 anys,
casat amb D.ª Antonia Pons.

Dia 17: D.ª Magdalena Cantarellas Llinás,
30 anys, casat amb D. Miquel Vailespir.

Dia 21: D. Bernat Valls Forteza, 84 anys,
viudo de D.ª Juanayna Maria Pinya.

Dia 21: D.ª Margalida Tortella Melis, 80
anys, viuda de Silvestre Paris.

Dia 23: D. Gaspar Sastre Caymari, 60 anys,
casat amb D.ª Juanayna Ferrer.

Dia 23: D.ª Juana A. Llabrés Colomina, 15
anys, fadrina.

Dia 28: D. Simó Solivellas Caymari, 60
anys, casat amb D.ª Magdalena Ramis.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

	Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a 80'00
Blat.	la cortera de 00'00 a 20'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a 20'00
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a 11'00
Ordi foraster.	id. a 10'50
Sivada.	id. a 09'00
Ídem. forastera.	id. a 07'50
Faves cuitores.	id. a 20'00
Ídem ordinaries.	id. a 18'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CEN-
SURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

HIGIENE EN LA MENJADA

Vet-aquí unes retgles senzillíssimes per menjar y pair bé.

Menja, mentres sia possible, a les meteixes hores.

No beguis coses fredes quan menjis aliments calents.

Menja poc, poc, rovegant bé els aliments. Acaba la menjada rovegant una crosta de pa, això ajuda a la digestió y netetja les dents millor qu'els polvos dentífics.

Després de menjar no fasses cap exercissi violent y fatigós.

No menjis jamay lo que te repugna o no t'agrada.

No te posis a la taula quant estás cansat o tens un cruel disgust.

Procura no tenir cap disgust o disputa, etz. abans o després de menjar.

Aquests contra temps son per l'estómac lo meteix que pair una pilota plena de guyes.

Dits... y fets

Una vegada un pare s'en voigué manar el seu ninet a Ciutat, y quant foren dins el tren el petit no tenia altre idea que treure'l cap pel finestró del cotxe.

Toniet no guaytis pel finestró, decantet d'aquí—li deya son pare—però ell no'n feya gens de cas y seguía guaitant per veure corre els arbres del camp.

Amb això son pare li va prende la gorra a poc, poc, y l'amagá devall l'asseurador.—Heu veus!... com heu ets dolent... ara el vent t'ha presa la gorra, quant arribem a ca-nostra ta mare te pegará.—

La criatura se posa a plorar a llágrima viva.

—No ploris—li diu son pare.—Jo pegaré un siulo y tornaré la gorra.

Y la gorra torná a n-el primer siulo qu'el pare pegá.

Al cap d'un instant el nin torna a n-el finestró del cotxe y admirat de la prestigió del autor dels seus dies, tira la gorra per la finestra y girantse cap a son pare li diu:

Papay, torna a siular.

La justa llògica del ninet, desconcertá la farsa d'aquell bon homo que quedá fet de pedra.

Entreteniments

Solucions a les endevinayes del número setanta sis:

5.ª: Oli d'olives. 6.ª: s'ayre. 7.ª: s'Ou.
8.ª: s'esmolador. 9.ª: un barco de vapor.

ENDEVINAYES

X

Qui es que perd son coló:
Quant més lo fan anar viu?

Llavó poc, poc se reviu

Y lo recobra milló.

Es ros en son naxement,
Y, més tard, negre com pega;
Per manco d'ayre s'efeuga
Puis s'ayre es son aliment.

XI

Vert me vaig criá'n es camp
Y negre'm feren torná;
Y ara me vesten de blanch
Per gust de veurem cremá.

XII

¿Com pot ser, digaume Vos,
Que tres no més sien dos,
Y dos puguen esser tres?
Vejem: esplicau com es.

XIII

¿Quin animal, si es condret,
De jove, empra quatre cames;
Llavó dues, si son sanes,
Y de vey n'ha mesté tres?

CARAGOLÍ.

Librería DEN MIQUEL DURÁN

OBRES DE PIETAT Y RELIGIÓ

CATACISMES. — El de la Diócesi, del Bisbe Nadal.—El Romá.—El del P. Claret.—El del P. Arcos.—El den Mazo.—El del Abát Gaume (de Perseverancia).

DEVOCIONARIS.—Camí dret y segü per arribar al cel (Claret). ídem en catalá.—Luz del Alma, (Sardá y Salvany).—Manual Católico (Reyero)—Manual de Piedad per ídem.—Manual del Cristiano, (de diferentes classes).—Despertador Eucarístico (Contreras)—Eucologio Romano, (Anastaci García).—Áncora de Salvación.—Setmanes Santes de distins autors y classes.—Manual Eucarístico (Gración).—La Fe de la infancia, (Pilar Pascual).—Tesoro de la Juventud, (Ossó). etz.

TAMBÉ HI HA UN ABUNDANT SORTIT DE DEVOCIONARIS DE LUJO.

DE MEDITACIÓ Y LECTURA PIADOSA.—Cuarto de hora, (Ossó) ¡Viva a Jesús! (ídem).—Preparación para la muerte, (Sant Alfonso M.ª de Ligor).—Meditaciones para Señoritas; (Abat M.***)—Imitación de Griso, (Kempis) diferentes classes.—Imitación del S. C. de Jesús, (P. Arnaldo).—Meditación de María Santísima.—Imitación de S. Luís, (Roca y Cornet).—Meditaciones de la Fuente, (diferentes classes y tamanys).—Exercissis de San Ignaci, (text original), del P. Claret, del P. Agustí y altres autors.—Piadosos Meditaciones, (Arnautó), 3 toms, en catalá.—Meditaciones, (Villacastín).—Verdades Eternas (Rosignoli).—La Perfecta ca-

sada, (León).—La Colegiada Instruida, (P. Claret)—Introducción a la vida devota, (S. F. de Sales) diferentes edicions.—El Alma devota, (Pagani).—La Santa Eucaristia, (Rector Mir).—Imelda, (Valcedreras).—Consuelo á los que sufren, (Segur).—Escuela del Corazón, (Jaeften).—Cartas á Teófila, (Valencina).—Cartas a Sor Margarita, (ídem).—Historietas, (ídem).—Flores de Clauto, (ídem).—Solilogios, (ídem). etz. etz. . .

Continuará el catálec de les obres piadoses més corrents que sempre n'hi ha existencia en aqueixa llibrería de propaganda catòlica.

INCA, MALLORCA, 1, INCA.

Imprenta de

“Ca-Nostra,”

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1—Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES SASTRERÍA Y CAMISERÍA LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2° 40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 céntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

S'en troben per vendre en el kiosco de Cort de Palma.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.